

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 111. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm1442/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

og har de da alligevel gaant udenfor hans Ord, maa det have været i hvad de lærde om Maadem hvorpaa Menneskerne kan ortages og saliggjores i denne Orden: hvortledes de kan komme til Troen og Kjærligheden og deri epholdes og voxe til evig og fuldkommen Glæde.

Nu er det noksom vitterligt, at Fædrene priste Guds Ord og Land, Bonnen og Sacramenterne, som de eneke Midler, hvorved man kunde komme til at troe paa Jesus, voxe i hans Raade og Kundskab, og derved saliggjores, og det er altsaa Spørgsmaalet, om denne deres Betragtning af Guds Husholdning i sin Raades Rige er hjemlet i Jesu egne Ord eller ikke? Hvad Aanden angaaer, kan der vel efter det følgende ingen tvivl være om, at Jesus var enig med dem, men dog har det erindres, at han vidueværdi uden Nogen bliver født paa Noe af Vand og Land, kan han ikke indkomme i Guds Rige; thi hvad som er født af Kjædet er Kjæd, hvad som er født af Aanden, er Aand, og det er Aanden, som gør levende, og Gud er Aanden, saa de som ham tilbede, skal tilbede ham i Aand og Sandhed (Joh. 3. 4. 6). At den Aand han talede om, ikke var Noget, Mennesket enten af Naturen havde, eller kunde give sig selv, men Guds Aand, den Hellig-Aand, som han vilde sende sine Discipler fra Faderen, og som Faderen vilde sende i hans Navn, og at han ved Sandhed ikke forslo et lustigt Begreb, men sig selv, den Enbaarme, som forklarede Faderen, har vi hørt, og maatte kun her glemte, fordi den sædvanlige Tale om Aand og Sandhed er saa uchristelig, at man vel kan behøve to Gangs at mindes om, hvad Jesus forslo ved disse Ord.

Ei mindre enig var Jesus med vores Fædre om Guds Ord, thi baade vilde han have sine Ord i allers fruegneste Forstand anseete for Guds egne, og erklærede

